

برینیک له جهستهی خو شه ویستیدا

قادر علیخا
(بۆکان)

«ئەم کولتورە دەبی پرسیوا بکری»
عهتا نهایی

نمونه له م رۆژانه له میژوی گهلانی جیهان و دەوریه و خو شماندا ههیه، له میژوی پر له کاره ساتی ئیمه شدا و به دهیان و سەدان کاره سات هەن، که دەبی بیانکهین به ههوین بۆ ژیان و مانى داها توومان.

سەرته سەری میژوی ژبانی ئیمه کاره ساته، نوشست و شکان و دارمانه، ویرانی و ئاوارهیی و کوشتاره، که من زۆر که من ئەو رۆژانهی تەمەنمان که بتوانی بۆ چەند ساتیک شیلە بزەیه کی لانی که موکورتیش بخاته سەر لیومان، ئەگەر هه شیبیت، به دلنیا ییه وه کاره ساتیکى تالی له پشته، ئەگەر رۆژیکمان بۆ ئەو رۆژه گەش و سه وزانه وهک یاده وهری خو ش و گەش هه بییت، دلنیام رۆژیکیشمان بۆ یاده وهری له ناوچوون و ویران بوونی ئەو ساته خو شه هه یه، یانی له پال هەر رۆژیکى خو ش و سه وزدا، رۆژیکى تال و ره شیش ده بیئری، گه لیک بهیت و باو و چیرۆکی جوړاو جوړمان هه یه، سەرهرای ئەوهی خاوهن به هرهو سامانگه لیکى مه زنن، له بابەت زمان و چیژ و ئاهه نگدا، هەر به کهو له وانه بۆ خو ی ده توانی به ستی نیک بی بۆ لیورد بوونه وه و له سه ر دوان و توژی نه وه، باسیکی تراژیدی ئاشقانه، یان میژوو بیمان بۆ ده گێر نه وه، ئەوانیش هەر به کهو له سه ر ده مان و رۆژگار یک ده دوتین، رۆژگار یک له ئەشق و خو شه ویستی و ویرانی و نه هامة تی، یان سه ر که و تن و ئازایی بۆته

هه موو سات و وته کانی ژیان بۆ مرۆقه کان میژوون، ئەمرۆ بۆ به یانی و به یانی بۆ رۆژه کانی داها توو، مانگه کان و ساله کانی داها توو دین میژوو ده خو لقی تین، ئەمسال بۆ سالی داها توو میژوو، لاپه ریه بۆ لاپه ریه ک و ده فته ریک بۆ ده فته ری داها توو، ئەوانه هه موویان میژوون، میژوی شیرین و تال و مزر، میژوی ره ش و سوور و سپی و سه وز، به پیی ئەو پیوانه ی له ئیستا و داها توو دا بۆیان ده کـری، به پیی ئەو بۆچوون و تیروانینانه ی مرۆقه کان لیی ده روان و هه للی ده سه نگین، زۆر رووداو هه یه، ئەمرۆ رووداویکی تال و ره ش و دل هه ژینه، به لام مرۆقه کان له داها توو ده یکه نه په یژه ی سه ر که و تن، یان پردی په رینه وه ده بنه سامان بۆ ئەوان و له به رو بوومی ئەو رۆژه دژوارانه ده سه سین نه وه، ئەو رۆژه ره شانە بۆیان ده بیته تاوی پر شنگ هاویژ، هه م وزه ی روان ده دات به حاسلاتیان و هه م بهر هه نگاویان بۆ روون ده کاته وه.

ئەمه قوستنه وهی میژوو، ئەمه ده گه ریته وه سه ر چۆن ده رس وه رگرتن و چۆن که لک لیوه رگرتن له و سات و کاتانه ی ئیستا میژوون، رابوردوون، به دهیان و سەدان

چاوپیکه و تن دیاری ده کهن.

نوسه ره له زمانی ئەوانه وه له میژوو ددهوی و به کولتور و خهبات و زمانی نه ته وه کهیدا هه لده لئی و ههر لهو زمانه شه وه به گژ دابونه ریتنه چه وته کانداه چیتته وه، له هه له و که موکورتی خهبات و رۆژه خووش و ناخوشه کان ددهویت.

رۆمانی «گرهوی به خستی هه لاله» چیرۆکی سه رده مانیکی دیاری کراو له میژوی گه لی کورد ده گیتته وه که له و دا، به دهیان نه هاهمه تی و به لاله به سه ره ئەو خه لکه دا هاتن، به لالی ئاوارهی و کوشتار و تالان و برۆ که له ههر شوین و قوژنیککی ئەم خاکه بروانی له ئامیزیدا، سه دان رووداو و به سه ره هاتی وای تیدان که ده توانن بینه هه وینیی دهیان رۆمانی له و چه شنه، ئەم رۆمانه بو خوینهر، خاوهن چهند توپژی تایبه ته و جیتی سه رنجه.

توپی یه کهم: «سه رگرمی»

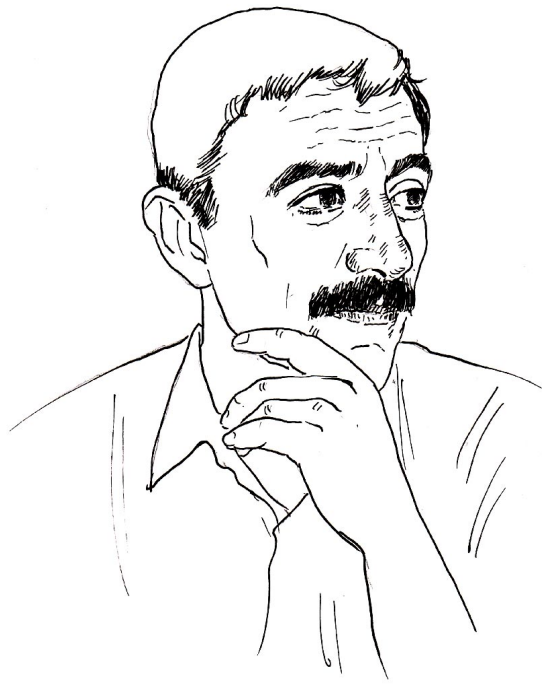
وهک چیرۆکی و حکایه تیکی ئاسایی باس له ژیان و خهباتی بنه ماله یهک و که سه کانی دهکات، گپروگرفت و ئاوات و خولیاکانی ئەوان بو ئازادی و ژیان و ئەشق، بو به رده نگ باس دهکات، له و به شه دا خوینهری ئاسایی پی پازی و سه رگرم ده کرى و چیتتی تایبه تی لپه ورده گریته.

توپی دووه: «میژویی»

حه مه ره شهید ئاغا و مه جیدی کوری دوو سیمبولن، بو دوو بیروکی جیاوازی نیو کۆمه لگای کوردی، یه که م راست و نه ته وه یی، دووه م چه پ و نیونه ته وه یی، له م به شه ی رۆمانه که دا، عه تا نه هایی بی ره ده روونی سه کانی خوئی به سه ره ئەو دوو که سه دا ده سه پیتن و لایه نگری له بی ری مه جید دهکات و پی له سه ره ملی حه مه ره شهید ئاغا داده نی و ده یکاته مرۆقه خراپه که ی نیو رووداوه کان و ده یکاته دژی مه جید و هه لاله و برامیۆک و زۆر کاری ناحه زی پی ده خولقیینن، شایه د نوسه ره لپه رده له بی ری چوو پیتته وه ئەو بی ره ی حه مه ره شهید ئاغا وه شوینی که وتوو، ریگایه که که توانیوه تی شوناسی نه ته وه یی بو کورد بپاریزیت.

توپی سییه م: «ره خه یی»

به بروای من تیی می سه ره کیسه و ناوه ند و روخی رۆمانه که یه و ته وای که سه کانی نیو رۆمانه که و رووداوه کان به جوړیک له جوړه کان تیکه لای و ئەو به شه

عه تا نه هایی

هه وینیان و ئافراندوونی، ئیمه بو چۆنیه تی خهبات و دلداری و ژیان و گوزهران، پتویستمان به ناسینی روح و لهش و زمانی ئەو به بیتانه هه یه، ده بی له زۆر بارانه وه لپیان بدوین و لپیان بنۆرین و شییان بکه ینه وه، هه تا له بهر ئاوتینه ی ئەواندا، ئیستا و رابوردوومان وهک هه بووه و هه یه بینین.

له م چهند ده یه ی رابوردوودا که گپرا نه وه و باس لیکردن، گۆران و شتوازه ی جوړاو جوړی به سه ردا هات و به بیت و باوه کان، جیگای خوین داوه به گپرا نه وه ی مۆدیرن و باو. له سه ره دهستی نوسه ره ران و روونا کبیرانی خامه به ده ستدا، له توپی کتیبه کانداه چاومان به خویندنه وه و به سه ره هات و چیرۆکی قاره مانه کانی نه ته وه که مان روون ده بیته وه، که هه م له باره ی چه ندایه تی و هه م له باهت چۆنایه تی سه وه گۆرانی به سه ردا هاتوو و شتوازی نوئی به خویه وه بینیه، له چیرۆک و رۆمانی کوریدا، ئیتر باسی ئەو قاره مانانه ناکری که له گۆره پانی کئی برکیی ئەسپ سواری و تیروکه وان هاویشتندا خه رککی بردنه وه ی گره و ی دلداره که یان بن، ئیستا قاره مانه ی ئەم به سه ره هات و چیرۆکانه، سواری ماشین و قیتار و که شتی و فرۆکه ده بن و له زانکو و باخچه گشتی سه کانداه شوینی ژوان و

دهکرتین و کهسانیک وهک قوربانی و کهسانیکیش وهک دهسه لاتدار و زالم، دینه نیو رووداوه کان و به هوی ئه وانه وه به گژ ئه و گری نه ریته کولتووربانهدا ده چیتته وه که بوونه ته به ره به ست له پینا و خووشی و به خسته وه ری مرۆقه کان و دیاری دهستی بۆ مرۆقه کان ته نیا و ته نیا نامرادی و جهور و نازاره.

رۆمانووس بهم سێ تیمه وه، رووبه رووی خوینهر ده بیته وه و له گه لیان ده دویته، ههر توژیژیک له و لایه نانهی نیو رۆمانه که به ریته بهر باس و لیورده بوونه وه، هه لده گری قسه یان له سه ر بگری و خوینهریش له ههر پله یه کی زانستی و کومه لایه تیدا بی، ده توانی به شی خوئی لی هه لگری نی و چیژی لی وه رگریته، من لی ره دا زیاتر سه رنجم داوه ته توژی سییه م و زوومی قه له مه که م له سه ر راگرتوه، له بهر ئه وه ی پیتم وایه گرن گرتین به ش له روچی رۆمانه که پیکدیتیت.

ئه وه که شوه وا و پانتاییه ی که سه ره تای رۆمانه که ی تیدا ده گوری، بۆ کۆتاییه کانی ده یه ی په نجا ده گه ریته وه، له و سه رو به نده دا ولات سه رتاسه ر پریو له خه ونی بریقه دار و هیوای ره نگا وره نگ، ئه وه فه زایه ی رۆمانه که ی تیدا خولقا وه، که شوه وایه که ی بۆ خوینهری کورد به ته وای ناشنایه، له گه ل خوین و رو حیدا ده گونجی و هه موو رووداوه کانی هه ست پچ کردوه، ئه م رۆمانه به گژ سه رده میتکدا دیتته وه و باس له رووداوه گه لیک ده کات که بۆ ئیمه میژوویه ک و سه رده میتکی تال، حه مه ره شید ناغا، هه لاله، مه جیدی، شیرزاد و دکتۆر سه عید، ئه مانه ههر یه که وه خاوه ن و نوینه ری ده نگیتکن له توپی رۆمانه که دا، ده توانین بلین توژیژیک، نه ک زۆریش فره ده نگی له نیو رۆمانه که دا هه یه، ئه وانه هه موویان به شیه وه یه ک له شیه وه کان، قوربانی کولتووریکن که هه تا سه ر ئیسک باوک سالارانه و مه زنه خوازانه و دۆگمه، زۆریش دۆگم.

هه موو ئه و قوربانیه نه زۆر توند به داریک به ناوی دابونه ریته وه، زنجیر و شه ته ک دراون که ته نانه ت هه لاله و شیرزاد و دکتۆر سه عید له هه زار کیلومه تر دوور له و هه ریم و ولاته ش، ناتوانن لیی لاده ن و ته خه تی لی بکه ن! ئه و دابونه ریته ی ده بیته خه نه جهریکی مشتۆ کاره بابی و شاره و شار، ولاته و ولاته به شوینی هه لاله ده که وئ و له سنگی ده چه قئ.

«ئه وه چاره نووسی تویه هه لاله که خه نه جهریک شاخه و شاخ، شاره و شار و ولاته و ولاته شوینت بکه وئ، تا لیته، له ستۆکه هۆلم، له گه ره کی فله مینسبیرگ،

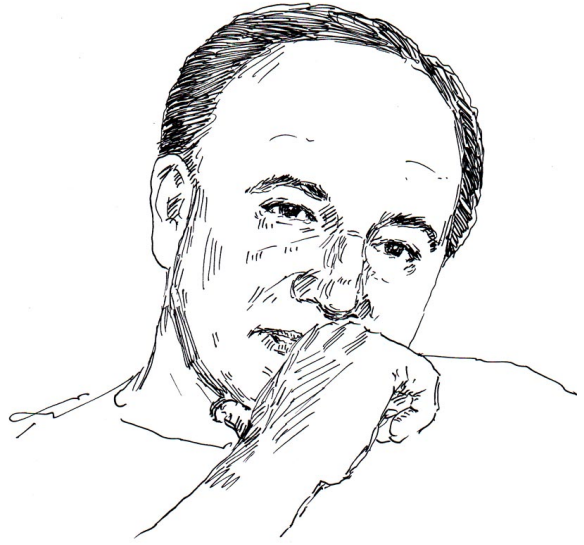
نهومی چواره می باله خانه ی ژماره هه زده له سنگت بچه قئ، خه نه جهریکی مشتوو کاره با که سه ری مشتوو هه کی سه ره دالیکی ئاسنی بی، به ده ندووک و زاری کراوه و چاوه کانیشی دوو چالی ره ش بن، کن ده زانی ئه و خه نه جهره له کیلانی ئیستا و نیویدا قه فی پشتینی چند نه وه له پیاوانی ولاتی به ردی پشکنیه وه؟ سنگی چند نه وه له ژنانی ولاتی بارانی هه لدریه و؟ ئه و خه نه جهره ئیستا ش ده مه که ی خوینی لی ده تکی هه لاله.»

ئه مه سه ره تا و ده سپیکی چوونه ناو رۆمانه که یه، ئاویته بوون له گه ل وشه و رسته و به شه کانیدا، رۆمانیک که به زمانیکی ساده و شیرین باس له رووداویکی ئالۆز و تال ده کات، ژبانی هه ندیک مرۆقی خه یالی ده کاته به هانه و پیتی به گژ دنیا یه کی راستی و پر له چه وتی و هه له و نازار و ژاندا دیتته وه، ههر هه لاله نا، هه موو ئه و که سانه ی له و رۆمانه دا وه ک قاره مان به رجه سه ته کراون، هه موویان قوربانین، ئه مانه چ چه وسینه ر و چ چه وساوه، هه موویان دیلی شتیکی گه وهر ترن له و دنیا یه ی تیدا ده ژین، له و ژبانیه ی به نسبیان بووه، ههر له سه ر ژبان و به ختی هه لاله گره و نه کراوه، ئه وه ژبانی حه مه ره شید ناغا و شیرزاد و برامۆکیشه، ویکرا وه ک یه ک گره و یان له سه ر کراوه، مرۆقه کان له و کولتوورانه دا موتو مووری یارین و به ده ست یاریکه ریکی گه وهر تر و به سامتره وه یارییان پچ ده کرتیت، ژبان لیته له ولاتی هه لاله و حه مه ره شید ناغا و شیرزاد و برامۆک دا، گوزه رانه له نیو سه دان بازنه و هه زاران کۆت و زنجیردا، هه موویان، ته نانه ت نازاد و سه ره سه تترین مرۆقه کانیش، هه موو ئاواره و ده ره ده رن، چ ئه و که سانه ی له ترسان مال و ژبان و شادییه کانی خویمان جئ هیشته وه، چ ئه و که سانه ی سه به بن بۆ ده ره ده ری که سانیکی تر.

ئاواریه ی و دیلی و نازار، به شتیکی جیهانه کراوه یه له ژبانی ئیره و خۆلیبوار دنیشیان ده بیته ئاواره یی و دیلی و نازار، پشت کردن و را کردن له نیو ئه و باز نانه دا و ده رباز بوون له و کۆت و زنجیرانه، ژبانیکی ریسوایی به داوایه.

ئیترو وه ک هه لاله ده تکه نه به ردی نیشانه و سه دان و هه زاران گولله ی توانج و ته شه ر و تیلاوکت تیده گرن، که م نین ئه و که سانه ی هه لاله ئاسا چوونه ته شه ری ئه و کۆت و زنجیرانه و خه لتانی خوین کراون، به لام هینده ئه ستوورن کۆته ی ئه و یاسا چه ق به ستووانه، به م دلۆپه خوینانه، ئه گه رچی زۆریش بن، هه لئانه کین و لاناچن.

«گره وئ به ختی هه لاله» رۆمانیکه به زمانیکی دوور

شیرزاد حەسەن

رۆماننوس زۆر ئازايانە بە گۆر چەوتیبیەکانیدا دەچیتەو، هەول دەدات ناحەزی و دزیبیبەکانی بەروونی دەریخات و بەرجەستەیان بکات، نەشتەرگەرەرییان دەکات بۆ چاکسازی و سەر لە نوێ بنیاد نانهوویان لەسەر ژبانهو و خستنهرووی ویستی تاک، هیوای تاک و ریزگرتن لە دەنگی تاک، ئەو ویستە لە لایەن سەدان زنجیرەو بە نیوگەلی جۆراوجۆر دەست بە دەمیدا گیراوه و ئەو هیوایە بزر کراوه، ئەو تاکە ریز لە دەنگی ناگریت.

ئەم رۆمانە دەقیکی ریبالیستی رەخنەگرانی میژوویبە، باس لە ئازار و دەربەدەری و نەهامەتی دەورانیکی دیاریکراو دەکات، چیرۆکی ئەو رۆژە تالانمان لە تویی خۆیدا بۆ دەگێریتەو، عەتا نەهایی زیاتر سەرنجی داووتە لایەنە رەخنەیبەکە، ئەویش رەخنە لە دابونەریتی چەوت، ناحەزیبەکانی دەردەخا و لە بیری دەرمان و خاوتن و جوان کردنیادیە، ئەم کۆت و زنجیرانەکی کە زۆریەیان لە گەڵ ویست و خواستی مرۆف ناتەیان، گەلیکیشیان لە لایەن کەسانیکەو کە خۆیان هەر لە بنەرەتا باوهریان پیتیان نیببە، بەسەر ئیمەدا کراون بە مال و هیچ پیتوەندیبە کیشیان بە خوتن و ریشە ئیمەو نیببە. کارەکتەرەکانی ئەم رۆمانە لە تویی ئەشق و خەباتدا، بە چاویک لە ئەشق دەروان و بە چاویک لە خەباتەکیان، بە دەستییک خەبات بۆ ریزگاری دەکەن و بە دەستییک پارێزگاری لە ئەشق و دلدارەکیان.

بە بروای من یەکەم قوربانی نیو ئەم رۆمانە، حەمە رەشید ئاغا یە کە برامپۆک و هەلالە و شیرزاد بە جۆریک بە دەستی ئەو دەبنە قوربانی، حەمە رەشید ئاغا ئازا و جوائفتر کە میرخونواکی نەتەو بەک بوو و بۆ ئازادی دلۆبە ئاوه دیل کراوهکان، ریتگای چیا و ئەستەم و هەلەموتەکان دەگریتە بەر، لە چیاو بانگی ئازادی و رووناکێ دەدا و لەو پیتاوەدا، دەبیتە قوربانی هۆز و خەلکەکی، لیتدان و ئازار و دووری و دژواری زیندان، چۆکی پیتانادەن و دوای لە ناوچوونی دیتی یەکەم، بە گۆر دیتی دووهمیشدا دەچیتەو ئەم جاریش ئاوارەیی بە نسیب دەبێ، بەلام لە پیتاوە خەلکەکیدان شانی وەبەر دەدا و لیبی ناپرنگیتەو.

«زۆر کەس چووبوون و نەگەر پابونەو، لەوان حەمە رەشید ئاغا ی باوکی هەلالە، ئەویش چووبوو نەگەر پابووهو، ئەو نەکوژرابوو، بە دیل گیرابوو، لە سیا چالی دیتوەکانی دەورە ی خۆیدا ئەسیرکراوو، دەمییک بوو ئەسیر بوو، دوو مانگ - سێ مانگ بەر لەو هەلالە لە دایک ببیت، نیو شەویک چەند پیاو، چەند پیاوی

لە رەمز و راز و گریوگۆلەو، روون و ئاشکرا، بە تەکنیک و فۆرمیکی دەولەمەندەو، باس لە ژبانی چەند کەسیک دەکات کە بوونەتە قوربانی، ئەوان دەکاتە بەهانە و بە زمانیکی رەخنە گرانهو، بە گۆر دابونەریتیکدا دیتەو کە هەر مرۆفی بی دەسلات و دیل و دۆگم، بار دینێ و ویستە دەروونیبەکانی تاک، تیتیدا هیچ دەسلات و مانایەکی نیببە، نەریت بریار دەدا و ئەو کەسانە لەو بازنەبە بچنە دەری، چلکاو ی لەکە داری داوینیان دەگری و بە هیچ ئاویک پاک نابنەو، ویستەکان، هیواکان و داخوایبەکان و ئیشتیاکانیش لە مەحەکی دابونەریت دەردین و هەر ئەو بریار دەدا کامەیان رەوایە و کامەشیان نارەوان، لە ژیر بەرداشی ئەم دابونەریتەدا ئەو نەدە ی هەلالە دیلە و برامپۆک دەچەوسیتەو، ئەو نەدەش حەمە رەشید ئاغا پیتبەو دەنالینیت.

«تۆ چۆن رینگە بە خۆت دەدە ی گالتە بە شەرەفی باوکت بکە ی؟ ئەو هەتیوانە ی برات چۆن لیت قەبوول دەکەن؟»

«هەلالە ئەگەر ئەو هەوالە بگاتەو ئبیرە و خەلک بیستتەو کە تۆ بۆ پیرەمیتردیکی عەجەم، حاشات لە میتردەکەت کردوو، باوکت دەبێ رووی خۆی رەش بکات و ئەم ولاتە بەجێ ببینیت.»

«گرەو ی بەختی هەلالە» ژبانە، ژبانی کۆمەلگایەک کە

چه‌کداری گرژ و مۆن، توورپه و تووسن، له نه‌وه‌ی دێوه‌کانی حه‌ق‌ایه‌ت، پژا‌بو‌نه‌ نی‌سو‌ماله‌که‌یان و حه‌مه‌ره‌شید ئا‌غایان له‌ نی‌و جێدا، به‌ جل‌وبه‌رگی خه‌وه‌وه‌ هێنا‌بووه‌ دهر، ئه‌وه‌تا وی‌ستبو‌وی شتی‌ک بلتی‌ت، یان پیرسی‌ت، لیبیان دابوو، بۆ ئه‌وه‌ی بی‌توقی‌ن، له‌ به‌ر چا‌وی ژن و مندال و دایکه‌ پیره‌که‌یدا کوتا‌بو‌ویان، ژن و مندال و دایکه‌ پیره‌که‌ی توقا‌بو‌ون، گریا‌بو‌ون، پارا‌بو‌ونه‌وه‌.»

«پیا‌وه‌کان حه‌مه‌ره‌شید ئا‌غایان به‌ که‌له‌پچه‌ کرا‌وی له‌ مال و حه‌وشه‌ و حه‌ساره‌که‌ برد‌بو‌وه‌ دهر، له‌ به‌ر دهر‌که‌ره‌ویان کرد‌بو‌وه‌ ژن و دایکه‌که‌ی و گو‌ت‌بو‌ویان: «ئه‌گه‌ر عاقل بیت و هه‌ر چیمان لیبی و یست به‌ قسه‌مان بکات، هه‌ر ئیم‌شه‌و، یان سب‌حه‌ینی‌ به‌ری ده‌ده‌ین و ده‌ینی‌ری‌نه‌وه‌.»، به‌لام پێ ده‌چیت حه‌مه‌ره‌شید ئا‌غا عاقل نه‌بو‌وی‌ت، بۆیه‌ به‌ریان نه‌دابوو، نه‌یان‌ارد‌بو‌وه‌، گو‌ت‌بو‌ویان: «پازده‌ سال زیندانی بۆ دهر‌چوو‌ه‌.»

حه‌مه‌ره‌شید ئا‌غا میر‌غه‌زه‌بی ویست و ئا‌واتی برا‌یۆک و هه‌لاله‌یه‌وه‌ قوربانی ده‌ستی ده‌سه‌لاتی‌کی دۆگم و درنده‌ و دا‌گیر‌که‌ر، یازده‌ سال زیندان و ته‌مه‌نی‌ک به‌ چیا‌دا هه‌ل‌چوو‌ن و وه‌شوی‌ن ئا‌وی ژبان که‌وت‌ن، روح و دل و ده‌روونی حه‌مه‌ره‌شید ئا‌غایان کرد‌ۆته‌ به‌رد و به‌زه‌بی و نه‌رمی و بنانی تی‌دا نا‌گونجی، ئه‌وه‌ ژبان‌یکی زبر و پۆژ‌گاری‌کی تی‌ژ و چال‌وو‌کی برد‌ۆته‌ سه‌ر، چۆن ده‌توانی نه‌رم‌ونیان و ها‌وریشمی بیت! چۆن ده‌توانی دۆگم نه‌بی و با‌وه‌ری به‌ بیره‌ جیا‌که‌ی مه‌جیدی کوری هه‌بی؟ ئه‌وه‌ له‌ قال‌بی کولت‌وو‌ری‌کی منیه‌تی‌دا گه‌وره‌ بو‌وه‌ و به‌و داب‌ونه‌ری‌ته‌ را‌ها‌توو‌ه‌، ئی‌تر چۆن ده‌توانی ریز له‌ وشه‌ و (تۆ) بگری (برا‌یۆک) یش یه‌کی‌که‌ له‌ قوربانیه‌کانی تری نی‌و ئه‌م رۆ‌مانه‌، برا‌یی حه‌سه‌زاده‌، که‌ دوا‌یی به‌ هۆی ئه‌شقه‌ پا‌که‌که‌ی له‌ گه‌ل هه‌لاله‌ دا، ده‌بی‌ته‌ برا‌یۆک، برا‌یۆکی شاعیر و فلوت‌ ژه‌ن و هه‌ست ناسک و ده‌نگ خۆش و بی‌ژه‌ری را‌دیۆ و خه‌بات‌گی‌ر و ئازاد‌یخ‌واز، ئه‌م مر‌ۆفه‌ رۆ‌شن‌بیره‌ که‌ خۆی له‌ پینا‌و ئازادی و سه‌ره‌به‌ری گه‌له‌که‌یدا ده‌خاته‌ ئازار و چه‌رمه‌سه‌ری‌یه‌وه‌، به‌ هه‌مو‌و ئه‌و هونه‌رانه‌ی تی‌یدی‌ایه‌، دیته‌ خزمه‌ت بزاقه‌که‌وه‌، ته‌نیا و ته‌نیا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ ده‌بی‌ته‌ قوربانی که‌ خا‌وه‌ن پله‌ و پایه‌یه‌کی چیز بی و کوری بنه‌ماله‌یه‌کی گه‌وره‌ و به‌ نا‌ویانگ نی‌یه‌، بۆیه‌ ده‌بی‌ته‌ قوربانی و مه‌رگی ئه‌و ته‌نانه‌ت له‌ کوژرانی هه‌لاله‌ش به‌ ده‌ستی شی‌ر‌کو‌ ترا‌ژیدی‌تره‌! ئه‌و چهند دێره‌ی که‌ باس له‌ مه‌رگی ئه‌و و گریانه‌که‌ی هه‌لاله‌، فرمی‌سک هێنه‌رت‌ترین به‌شی رۆ‌مانه‌که‌ن، لیره‌ دایه‌ گریان ئه‌و‌کی خۆینه‌ر ده‌گری و

خۆینه‌ری‌ش به‌ ده‌م هه‌نی‌سکه‌وه‌ به‌رووی ئه‌و داب‌ونه‌ری‌ته‌دا ده‌رشینه‌وه‌.

«هه‌لاله‌ توقا، ئانوسات بی‌ری برا‌یۆک که‌وته‌وه‌ و به‌ پرتا‌و له‌ مال دهر‌په‌ری‌یه‌ دهر، ئه‌و هیش‌تا نه‌گه‌یشت‌بو‌وه‌ به‌ر دهر‌که‌ی مزگه‌وت که‌ ته‌رمه‌که‌یان له‌ سه‌ر عه‌رز بو‌و که‌ هه‌لاله‌ خۆی پێ‌گه‌یاند و له‌ به‌ر چا‌وی حه‌شامه‌تی‌کی زۆر دا له‌ با‌وه‌شی گرت، ئه‌وسا بی‌ شه‌رم و شو‌وره‌یی کولمی به‌ ده‌م و لیبی سارد‌ییه‌وه‌ نا، خه‌لک به‌ ده‌وری ته‌رمه‌که‌وه‌ ده‌وری هه‌لاله‌دا که‌ ده‌گریا و به‌ گریانه‌وه‌ ده‌می خست‌بو‌وه‌ نا و ده‌می ساردی ته‌رمه‌که‌، ئه‌لقه‌یان به‌ست‌بو‌و، به‌ سه‌رس‌ورمانه‌وه‌ له‌وان و له‌ یه‌کتریان ده‌روانی، روانی‌تی‌کی پر له‌ پرسیار! که‌سی‌ک به‌ ده‌م گریانه‌وه‌ وه‌لامی پرسیاره‌ نه‌درکا‌وه‌کانی دایه‌وه‌: «ده‌ست‌گیرانی‌یه‌تی»

هه‌لاله‌ نه‌بی‌ست، به‌لام بی‌ستی که‌ یه‌کی‌کی تر به‌ ده‌نگی‌کی پیر و نو‌وزه‌نه‌وه‌ گو‌تی: «ئا دوو که‌س بچنه‌ بن بالی ئه‌و ئافه‌ره‌ته‌وه‌ له‌ سه‌ر ئه‌و ته‌رمه‌ به‌ری بکه‌نه‌وه‌، با ده‌س‌گیرانی‌ش بن به‌لام...» که‌س گو‌تی به‌ قسه‌که‌ی نه‌دا و که‌س دلی نه‌هات ئه‌و جو‌وته‌ دل‌داره‌ له‌ با‌وه‌شی یه‌کت‌ر بکات، ئه‌و دل‌داری و ها‌وبه‌شی‌یه‌، ئه‌و دوا‌مالا‌ویی و لیک دا‌برانه‌، ئه‌وه‌نده‌ی خایاند تا سه‌عاده‌ت درێ به‌ خه‌لکه‌که‌دا، ئالقه‌ی کو‌بو‌ونه‌وه‌که‌یانی پساند و با‌وه‌شی به‌ که‌چه‌که‌یدا کرد: «به‌سه‌ ئی‌تر کچم به‌سه‌.»

هه‌لاله‌ له‌ با‌وه‌شی سارد‌وس‌ری برا‌یۆک خۆی بۆ با‌وه‌شی دایکی گو‌ت‌زایه‌وه‌، پاش تی‌رامانی‌کی ورد له‌ سه‌رتا‌پای ته‌رمه‌که‌، گو‌تی: «دایه‌ من گه‌وه‌که‌م برد‌ه‌وه‌، یان با‌وکم؟»

ئه‌مه‌ی لیره‌دا ده‌م‌ری برا‌یۆک نی‌یه‌، ئه‌وه‌ی لیره‌ ناکام ده‌بی و کس‌په‌ و ئازاری جو‌دایی دل و هه‌نا‌وی هه‌ل‌ده‌ق‌ر‌جی‌تیت هه‌ر هه‌لاله‌ نی‌یه‌، ئه‌وه‌ی لیره‌دا غه‌در ده‌کا و سه‌به‌ب‌کار حه‌مه‌ره‌شید ئا‌غا نی‌یه‌، برا‌یۆک نمونه‌یه‌که‌ له‌ سه‌دان و هه‌زاران ئه‌وینداری راسته‌قی‌نه‌ی ناکام و به‌ مراد نه‌گه‌یشت‌وو، می‌ژوو‌ی ئی‌مه‌ له‌و با‌به‌ته‌وه‌ پر له‌ نمونه‌ی زیندوو، سه‌دان به‌یت و با‌و له‌ سه‌ر ئه‌م ر‌و‌ودا‌وانه‌ خولقا‌ون، عه‌زیز و کو‌برا، مه‌م و زین، خه‌ج و سیامه‌ند، برا‌یۆک و خاتو‌و ئه‌ستی، گه‌لی‌کی تری‌ش! هه‌لاله‌ی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ش داب‌ونه‌ری‌ت ده‌یکاته‌ ده‌سته‌ خوشک و ها‌وده‌دی کو‌برا و خه‌ج و خاتو‌و ئه‌ستی و زین، ئه‌وه‌ی حه‌مه‌ ره‌شید ئا‌غا ده‌کاته‌ سه‌به‌ب‌کار و له‌ به‌رانه‌ر ئه‌م ئه‌وینه‌ پا‌که‌دا سه‌ر قورسی ده‌کا، ئه‌و شی‌وه‌یه‌ له‌ را‌هاتن و را‌هیتانی مر‌ۆف له‌ چوار چی‌وه‌یه‌کی به‌ر ته‌سک و دا‌خرا‌ودا که‌ هه‌ر هه‌نگا‌وی‌کی ده‌یان هیل‌ی سووری تی‌دایه‌

و ئەو كەسانەى كە هېواى دەرباز بوون و چوونە دەرەوون لەو بازنەو هېتە سوورانە، تووشى بەرەست و لەمپەرى وا چىر و ئەستوور دەبن، زۆر جار دادەمپەن و دەستەووستان لە ئاستياندا سەرى تەسليم بوون دادەنوین، ئەگەر كەسێكىش بىهوى بە هەموو توانايىهه بهگژ ئەم شووره و لەمپەراندەدا بپتەوه، ئەوە يان لە كار دەكەوى و بپرستى لپدەپرئ، يان دەيان مۆرى پيسواى به نپو چاوانەو دەلكين.

هەلەلەش كاتێك دەچپتە ئەوروپا و لەوى بە هوى ئاوپتەبوونى لەگەل كۆلتوورى ئەوى و بە هوى ئەو رۆشنپىرپىهه لەوى و دەدەستى دپنئ، هەول دەدا خوى لەو بازنە ئەستوورانە دەرباوى و ببپتە مرقىكى سەربەست، هېتە سوورەكان ژپى دپنئ و بەهەول و تپكۆشانى خوى دەپهوى، يان لە تۆخى رەنگى ئەو هېتەلە كەم بكاتەوه، يان ئەوهى بە تەواوى ببانپرتەوه و لە بەنيان بەرپت.

ئەمە ئەو شوپنە و ئەو بپره رەهاپهپه كە هەلەلە دەكاتە تاكپىكى رەها و ئازاد و پشت دەكاتە ئەو بەها و نەربتانەى زباتر لە كۆت و زنجپرىك كە لە دل و چا و زمانى مرقۆ دەهالپن، هپچپتر نپن.

هەلەلە ژيانى ئەوى بە كپلۆ و تەرازووى ئپره ناكپشئ و لەوى وەك ئەوى دەژى و ژيان لە چاوى ئەوپهه چا و لپ دەكا كە سەرەنجام دەبپتە قوربانى وپستەكانى تاك و دەروونى خوى لە مەحكەك و تەرازووى ئپره نادا كە هەموو شتپك پپوانەكەى وپستى كۆمەلە، لپره كە تاك ماناى نپپه، تاك تەنپا ئەو كاتە مانا دەستپنئ كە دەسەلاتدار بپاردەرە، ئەو كاتەش دەنگى كۆمەلە بپ باپەخ و پوچ و بپ مانا دەبپ، ئپتر ئەو تاكەى دەچپتە لووتكەى دەسەلات، كۆمەلپش ملكەچ و گوپراپهلى دەبن و ئەو كۆمەلەى لە هپتلى ئەوان لابدات دەبپتە سنوور بەزپن و گپرهشپوین و ياسا و رپسای دەسەلات، دەبپتە پپوانە و خاوەن قسە و خاوەن بپرار، هەلەلە لە سەدان كپلۆمەتر دوورتر لپره دەژى، باوكى ئپزن بە خوى دەدا بە دپارى مپردى بۆ بنپرى و لە جپگای ئەو بپرار بدات.

ئاخر ئەو باوكى و وەلى نپعمەتپهتپ، ئەوه كۆمەلە ئەو مافهه بە بابى داوه بپرار بۆ كەسپكى تر دوور لەو لە شوپنپكى تر بدات، هەر چەند ئەو كەسە ئاقل و كاملپش بپ و ئەو پش دەبپ وەرى گرى و پپ مل بپ، دوور لە وپستى دەروونى خوى.

هەر ئەو هەژموونى مەزنخاوى و دەسەلاتدارپتپپهپه كە شپرزادپش دەكاتە قوربانى و بەپدەستى دەكا و

مرقوى پپدەكوژئ، ئەو ئارەزوو هەر بە هى خوى دەزانئ و لەو ياساپه دەرى كە كچ دەدات بە داپكى، ئاخر شپرزاد هەر لە پەكەم رۆژەكانى تەمەنپههه، لەو كاتەوه گوپچكەى وشە و پپت و دەنگى ناسپوه، پپيان گوتوه: «ئافرەت بپ دەسەلاتە، زەعپفەپه، ئەقلئ لە كۆشپداپه!» ئپتر لە بپرى چووهتەوه لەسەر كۆشى ئافرەتپك بووه بەو پپاوه!

ئەوهى لای ئەو شپاوى خاوەندارىهتپ و دەسەلات و گەورەپى بووه، هەر پپا و بووه و بەس، سەمپلە نەتاشراوهكەى دەلالەتە بۆ ئەو بۆچوونەى شپرزاد، كە لەو پش هەر رپزى لپدەگرئ و لەگەلپهتپ، شپرزاد قوربانپپه لە نپو بەرداشى دوو كۆلتوورى لپك جپاوازدا، هەر لەو كاتەشدا، قاتلە، مرقۆكوژە، دەست بە خوپنە، لە نپوان تەنگرەى دوو دابونەرپتپ لپك جودا دا، ئەو لەوى نە مرقۆف كۆزپپهكەى بە دەستى خوپنەتپ و نە قوربانى بوونەكەى، بەلام لپره بە مەپلى خوى هاتبووه نپو مەپدانى خەبات لە پپنا و ئازادى خوى و نەتەوهكەپدا دەپكوشت و ئامادەش بوو ببپتە قوربانى، كەسپش بە زۆرى نەهپنابوو، ئەمە بپرارپكى سەر بە خۆ بوو.

«بەلام ئەو رپوداوهى بووه هوى مەهرگى هەلەلە، بپرارپكى ون و نادپاره، كئ ئەم كارەى بەسەر شپرزاد دا سەپاند ئەو هپزەى لە قوولابى دەروونپپههه پالى پپوه نا و هەلەلەى پپ بە كوشت دا چى بوو؟ كئ بوو هاوپرپپى كرد و هانى دا؟ ئەو ئاگرەى دەروونى كئ گەشاندپپههه؟ بەر لەوهى دەستى ببپگاتپ، هەستى كرد شتپكى قورس بە سنگپدا كوترا، بەر لەوهى راست بپتەوه سەپرى سنگى كرد، بە دەم راست بوونەوهى لەشپهههه چاوى لە شپرزاد بپرى، شپرزاد تا ئەو كاتەش نەپدەزانى قەرارە چى رپوودات، نەپزانپبوو و مشتووى خەنجەرەكە هپشتا لە مشتپدا بوو، دەستى بەرز كردهوه و لە دەمى خوپناوى خەنجەرەكەى وردبووهوه، خوپنى گەرم بە بەر مست و قۆلپدا دەرژا، بەبپنپنى شۆراوگەى خوپنەكە تۆقا! نپگای تۆقا و هەراسانى لە دەست و خەنجەرى ناومستپپهههه بەرهه هەلەلە گوپزاپههه.»

هەلەلە لەم قوربانگاپهپدا پاكترپن شەهپدە، شەهپدى رپگای ئەشق و ئازادى! جارپك بە دەستى حەمەرەشپد ئاغای بابى و جارپكپش بە دەستى شپرزادى هاوسەرى، دووجار دلئ وەبەر تپغى تپزى ئازار دەدرپت، كە رەتپك بەهوى مەرگى بپرامۆك و جارپكپش بە دەستى شپرزادى هاوسەرى، ئەم گپرانەوهپه بۆمان رپوون دەكاتەوه كە كارەكەى شپرزاد دوور لە وپستى خوى بووه و بپراردەر و

تاوانبار شیرزاد به تنیا نیسه، تنیا یاریده دهریکی بکوژو له و تاوانده شیرزاد ده بیته که سی دووهم.

ئهوی نووسهر لهم رووداواندها وهک تاوانبار زور له سهری سووره و قامک له چاوی رۆدهکا، همه رهشید ئاغایه، هممو ئاورهکان ههر له گۆری ئه وه لدهستن و ئه نوینهری بیبری چهوت و دلّی رهق و دابی ناحهزه! هممو تازارهکان له چاوی ئه وه ده بیته، مه رگی دلته زینه برایمۆک، شووکردنی به زوری هه لاله و له ئاکامدا مه رگی ئه و به تاوانبارکردنی شیرزاد، همه رهشید ئاغایه که له سه ره تاوه قاره مان و خه باتگیت و تازادیه خواجه و میترخوناوکی گه له که یه تی، ئه ویک که خۆی له زاری هه ره بها رۆ ده کات هه تا ئاو و ئاوه دانی بۆ خه لکی شار و ولاته که ی بیته، دیار نیسه بۆچی ئاوا سه ر ده کاته درنده یی و خوینریتی و زولمکردن! ئه وه تاوانی ئاغایه بوونه که ی! یان ئه ندام بوون له حزبیکی که ناسیونالیسته و داوای مافی نه ته وه که ی ده کات؟ تو بلتی ئه مه بۆچوون و شیوه ی بیرکردنه وه ی نووسهر نه بی که به سه ر ئه ویدا ده سه پینه؟ ئه وه گرینگترین گرتی نیو رۆمانه که یه که نووسهر ههر به نه کراوه یی ده یه پلته وه!؟

ئه م رۆمانه، رۆمانیکی ریالیستی ره خنه گرانه یه، به زمانیکی ره وان و شیرین رووداوه کان ده گیتته وه و دیمه ن و شوین و فه زاکان زور باش بۆ خوینه ر ده کاته وینه و له گه ل چیرۆکه که و رووداوه کان تیکه لیان ده کات، کۆچ و ئاواره یی و کویره پی و ئوردوگانشینی و خه بات و خوین، له گه ل شه قام و باله خانه و لیوار ده ریا و جوانییه کانی سوید، تیکه ل به زهین و میتشکی خوینه ر ده کات و جاری و اهه یه، هه ست ده که ی بۆ خۆت به و شوین و فه زایانه دا تپه ره یی، له زه تی گیترا نه وه ی تیدایه و قه له مه که ی رۆمانووس، وه ک حکایه تخوانیکی راپوشیرین و به ئه زمون، خوینه ر، یان بیسه ره که ی له و له زه ته دا نوقم ده کا.

ئه م رۆمانه ش وه ک ژبان و ئه و سه رده مه ی باسی لئ ده کریته، پره له رووداوی جوړاوجوړ و چه شناوچه شن، شایی، خۆشی، شین و شه پۆر، به مراد گه یشتن و بی مرادی، هممو یان بوونبان هه یه و ئه شقه ناکامه که ی هه لاله و برایمۆک، بی ده سه لاتنی ره عنا، ته نانه ت دوا ی سی که ره ت شووکردن.

هه لاله که هه موو گره وه کانی ئه و رووداوانه له سه ره ختی ئه ون، چه ند جار ده بیته قوربانی، ئه و نوینه ر و پیناسه ی که چه کانی ئه و سه رده مه یه، جاریک ئه شقه که ی له پیناو برایمۆک دا، ئه شقه ی مییایه تی و ژن بوون

ده گیتته وه بۆ نیو له شی هه لاله و خۆی پیده ناسیتته وه، خۆی وه ک ئافره تیک ئه و دابونه ریته ی که پیی و ابوو کچیک ده توانی نه ترس بی که وه ک کوپ و ابی، یان کوپ بی، «هه لاله نه گریا، باوکی گوتبووی کوپ تازا ناگری.»

ئه مه بۆچوونه کانی همه رهشید ئاغایه بوو، ئیتر نه یگوتبوو کچی تازا ناگری! کچی تازا ده توانی خه بات بکا و هه ول بدا! نووسهر لیته دا به گژ ئه و بۆچوونه دا دیتته وه به قه له میکی ره خنه گرانه و ده روه سته وه باس له و کیشه یه ده کات که له کولتوری ولاتی خۆیدا، که بۆچی کچ هه تا نه بی به کوپ، ناتوانی ده رگیت بی و ئه و کاتیک ده توانی شویندانه ر بی که کوپ بی، یان کوپانه بی به کاته وه، کوپانه بیوشیت!

ئه م رۆمانه هاواری له گه روودا خنکاو ی ئه و مرۆفانه یه که هه ول یانه بۆ ئه وه ی وه ک خۆبان ده یانه وی بژین و چیت له جوانییه کانی ژبان وه ربگرن، هاواری نه ته وه یه کی خنکاو و ره گه زیکی دیل و مرۆفگه لیکتی به کۆیله کراوه، له م رۆمانه دا تاکه کان، له قه فه زی دیلیدا ده نگ و ده ست هه لده رین و به گژ قوفل و قه رازه و ته له و ته له که کاندایه چن و بانگه وازی ره هایی و فرین به ئاوانی دل ده که ن، عه تا نه هایی ده نگی ده خاته پال ده نگی مرۆقه چه وساوه کان و ریگای ژبانی به ئاسووده بیان بی نشان ده دات و ئیمان به ریبازی تازادی و ئه وین دینه و وه ک پزیشکیک تیماری ئه و برینه ده کات که به خه نجه ری نه زانی و دۆگماتیزم، له جه سته ی خۆشه ویستی و تازادی ده درین، به هه ناسه ی پر له خۆشه ویستی ده روونی، سکلّی ژبان ده گه شیتته وه و بال به روحی تازادی و ژبان و خۆشه ویستی و جوانی ده به خشیت، ژبانیک که له ودا تاکه کان ده نگ و ره نگی خۆبان هه یه و بیسه جیا وازه کان بایه خیابان بۆ داده نری و گوئیان لئ ده گیتته، ئه م رۆمانه خه نجه ریکه و هه ول ده دات دزئوییه کان هه لپاچی و په نجه ره یه که ده یه وی، تیشک بخاته سه ر جوانییه کانی ژبان.

سه رچاوه:

رۆمانی گره وی به ختی هه لاله، عه تا نه هایی، چاپی یه که م ۲۰۰۷، چاپخانه ی رهنج.